

Beste mensen,

Afgelopen week vierden we, in de gemeente Amsterdam, Avondmaal. De avond voordat Jezus gevangen werd genomen heeft Hij samen met zijn leerlingen gegeten. Hij kondigde zijn dood en opstanding aan, het scheen niet tot hen door te dringen. Pas toen het gebeurd was dachten ze weer aan die maaltijd. Als je met iemand samen eet heb je een bepaalde binding samen, Jezus at met zijn leerlingen en noemde ze vrienden. Die maaltijd werd symbool van de verbondenheid van Jezus met zijn discipelen toen, het kan ook een symbool, een teken zijn van de band van Jezus met ons nu.

Die maaltijd van toen kan ons nu nog doen denken aan wat Jezus voor ons mensen gedaan heeft. Het brood is dan een gelijkenis. We hebben brood nodig, als we het Onze Vader bidden dan gaat het erom dat we in leven kunnen blijven. Mensen moeten met het zweet van de arbeid het brood verdienen. Als Jezus met brood wordt vergeleken dan betekent het dat Hij ons in leven wil behouden, Hij wil ons het leven geven.

In de Bijbel komen veel geschiedenissen voor die over brood gaan en ook over gebrek, brood rijmt op nood en dood. Nood leert bidden. In de woestijn werd het volk Israël in leven gehouden door hemelsbrood, het manna, zo hebben ze het jaren volgehouden. Jezus wordt ook wel het brood genoemd dat uit de hemel komt, Hij houdt ons in leven. Hij offert zich op, geeft zichzelf, opdat anderen kunnen leven.

We hebben dagelijks voedsel nodig, maar ook geestelijke voeding is nodig om te blijven geloven, om staande te blijven in deze woelige wereld. Ook Jezus heeft hongergeleden, toen Hij in de woestijn verzocht werd door de duivel. Maar daar zegt Hij ook: je zult van brood alleen niet leven: behalve materiële zaken hebben we geestelijke voeding nodig. Samen Avondmaal vieren kan ons weer bewust maken wat Jezus voor ons deed en kan ons geestelijk versterken, mooi als je dat met anderen mag vieren.

Een goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk